

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N

A Szegedi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Szegeden, 2007. évi december hó 4. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

V É G Z É S T :

A jelentős mennyiségű kábítószerrel visszaélés büntette miatta a **vádltott** ellen indított büntetőügyben a **Csongrád Megyei Bíróság** - mint másodfokú bíróság - 2007. évi június hó 12. napján kihirdetett **3.Bf.200/2007/7.** számú ítéletét **h e l y b e n h a g y j a** azzal, hogy az állam által fizetendő bűnügyi költség összege 657.968.- (hatszázötvenhétezer-kilencszázhatvannyolc) forint.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

A Szegedi Városi Bíróság a 2007. évi január hó 2. napján kihirdetett 13.B.2461/2006/21. számú ítéletével a vádlottat 1 rb. jelentős mennyiségű kábítószerrel visszaélés büntette miatt 5 év 6 hónap fegyházra ítélte és a Magyar Köztársaság területéről 8 évre kiutasította.

Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról, az eljárás során lefoglalt gépkocsit és indítókulcsot elkobozta, illetőleg mobiltelefon és különböző iratok lefoglalását megszüntette és azt a vádlottnak kiadni rendelte. 443 euró és 10 dinár vonatkozásában vagyonekobjást rendelt el.

Az első fokú ítéletet a Csongrád Megyei Bíróság a 2007. évi június hó 12. napján kihirdetett 3.Bf.200/2007/7. számú ítéletével megváltoztatta akként, hogy a vádlottat az ellene 1 rb. jelentős mennyiségű kábítószerrel visszaélés büntette miatt emelt vád alól felmentette. A letétként kezelt 443 euró és 10 dinár lefoglalását megszüntette, a vádlottnak kiadni rendelte. Megállapította, hogy a 286.618.- forint bűnügyi költséget is az állam visel. Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyta.

A másodfokú bíróság ítélete ellen az ügyész jelentett be fellebbezést az első fokú ítélet megváltoztatása miatt, a vádlott bűnösségének megállapítása érdekében.

A fellebbviteli főügyészség Bf.310/2007. szám alatt az ügyészi fellebbezést módosított tartalommal tartotta fenn, indítványozta, hogy az ítélőtábla a másodfokú ítéletet helyezze hatályon kívül és utasítsa a másodfokú bíróságot új eljárás lefolytatására.

Az ügyész fellebbezését az ítélőtábla alaptalannak ítélte.

A fellebbviteli főügyészség hatályon kívül helyezésre vonatkozó indítványát arra alapozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását eljárása során kiegészítette, melynek következtében az ítéleti tényállás olymértékben megalapozatlanná vált, hogy az harmadfokú felülbírálatra nem alkalmas. A főügyészség álláspontja szerint a másodfokú bíróság ugyanis anélkül, hogy bizonyítást folytatott volna le, a megalapozott ítéleti tényállást a bizonyítékok eltérő értékelésével változtatta meg. Ezáltal eljárási szabályt sértett, hiszen amennyiben az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását megalapozatlannak ítélte, úgy azt az általa lefolytatott bizonyítás eredményeként változtathatta volna meg, vagy pedig hatályon kívül kellett volna helyeznie, ha a megalapozatlanságot nem találja kiküszöbölhetőnek.

Az ítélőtábla nem osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját, mely szerint a másodfokú bíróság eljárási szabálysértést követett el, amellyel az ítéleti tényállás megalapozatlanná vált és ezáltal hatályon kívül helyezésre kerülhet csak sor.

A harmadfokú bíróság álláspontja szerint eljárási szabályt sértett a másodfokú bíróság, amikor a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján a rendelkezésre álló iratok tartalma alapján helyesbítette, illetve kiegészítette az elsőfokú bíróság ítéleti tényállását, mert a másodfokú bíróság általi tényállás "kiegészítés" eltérő tényállást eredményezett, de ezen eltérő tényállás megállapítására a másodfokú bíróságnak törvényes lehetősége volt. A Be. 352. § (1) bekezdés b) pontja értelmében ugyanis megalapozatlanság esetében a másodfokú bíróság az iratok tartalma, **ténybeli következtetés alapján** az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól **eltérő tényállást állapíthat meg, ha a vádlott felmentésének van helye.**

Ebben az esetben a bizonyítékok eltérő értékelésére pedig jogszabály alapján van lehetősége a másodfokú bíróságnak, ugyanis a Be. 352. § (3) bekezdése kimondja, hogy **lehetősége van a bizonyítékokat az elsőfokú bíróságtól**
Bhar.I.349/2007/15.

eltérően értékelni, ha az iratok tartalma, ténybeli következtetés alapján a vádlottat felmenti.

Az ítélőtábla álláspontja szerint a másodfokú bíróság fentiekben megjelölt eljárási szabálysértése relatív, mert annak az érdemi határozatra kihatása nem volt. A harmadfokú bíróság ezt a relatív eljárási szabálysértést akként küszöbölte ki, hogy az eltérő tényállás megállapításának alapját a Be. 352. § (1) bekezdés b) pontjában és a 352. § (3) bekezdésében jelölte meg.

A kifejtettekből következően tehát nem tévedett a másodfokú bíróság, amikor a bizonyítékokat eltérően értékelte, különös tekintettel arra az első fokú bírói tévedésre, mely szerint a vádlott a bűnösségét és a bűncselekmény elkövetését beismerte, hiszen ilyen beismerő vallomás sem a nyomozati szakban, sem pedig a bírói szakban nem hangzott el. A vádlott a kábítószer csempészést az eljárás során mindvégig következetesen tagadta.

A másodfokú bíróság ezen vádlotti tagadásra is figyelemmel az általa megjelölt tényekből helyesen vonta le azt a következtetést, hogy a bizonyítékok nem alkotnak olyan zárt logikai láncot, amelyből csak az a következtetés vonható le, mely szerint a vádlott tudott arról, hogy az általa vezetett gépkocsiban kábítószer van elrejtve. Indokai helyesek, azt a harmadfokú bíróság mindenben osztotta.

Nem osztotta az ítélőtábla az ügyészség azon álláspontját, mely szerint tévesen rekesztette ki a másodfokú bíróság a bizonyítékok köréből **(tanú neve)** tanú vallomását.

A harmadfokú bíróság álláspontja szerint a Be. 82. § (2) bekezdésében írtakat, s egyben a jogalkotói szándékot nem lehet tágan értelmezni. Ugyanis a 82. § (2) bekezdésében a 2006. évi LI. törvénnyel történő módosítás éppen a "szó szerint" történő jegyzőkönyvezést teszi kötelezővé, amely megfogalmazás csak szigorúan értelmezhető. Jelen ügyben **(tanú neve)** tanút - a vádlott édesanyját - az elsőfokú bíróság először az abszolút mentességi jogára figyelmeztette, s erre adott válaszát szó szerint jegyzőkönyvezte. Ezt követően figyelmeztette a relatív mentességi jogára, majd a hamis tanúzás törvényes következményeire. Ezen két kioktatásra válaszolta a tanú, hogy a figyelmeztetést megértette.

Az ítélőtábla álláspontja szerint a szó szerinti jegyzőkönyvezésnek ebben az esetben legalább a többes számot tartalmaznia kellett volna "a figyelmeztetéseket megértettem", ahhoz, hogy a bíróság jegyzőkönyvezése törvényes legyen. Mindez nem történt meg, így helyesen járt el a másodfokú bíróság, amikor **(tanú neve)** tanú vallomását mint törvénysértően beszerzett bizonyítékot a bizonyítékok köréből kirekesztette.

A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla az ügyész fellebbezését alaptalannak ítélte, ezért a Csongrád Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság ítéletét a Be. 392. § (1) bekezdés b) pontjára figyelemmel, a Be. 397. § alapján helybenhagyta.

Észlelte a harmadfokú bíróság, hogy a bűnügyi költségek a nyomozati irat két különböző kötetébe kerültek bevezetésre, illetőleg az eljárás során lefoglalt és az elsőfokú bíróság által elkobzott gépkocsi tárolásával, illetve a különböző iratok fordításával kapcsolatban további bűnügyi költség merült fel. Ezért az ítéltábla megállapította, hogy az eddigiekben összesen felmerült - helyesen - 657.968.- forint bűnügyi költséget a felmentésre figyelemmel az állam viseli a Be. 385. §-ára figyelemmel a Be. 381. § (1) bekezdése, 339. § (1) bekezdése alapján.

Szeged, 2007. december 4.

Dr. Hegedűs István s.k.	Sefta Márta dr. s.k.	Dr. Harangozó Attila s.k.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bhar.I.349/2007/15. számú végzése és a Csongrád Megyei Bíróság 3.Bf.200/2007/7. számú ítélete 2007. december 4. napján jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2007. december 4.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke